

SZÉKELYHIDI ZSOLT

A Ligur-tenger

Franciában
szeretnék meghalni.
Hűtsenek le fodron pezsgő
tengerhabok, korzikai
meredekség alján érjen
a vég szépen, hulljak
alá klasszikus ívben
nyurga sziklakorcról.
Ez lenne kívánatos
lezárás, noha
meghalni bajos, a víz
konzervál, sodor.
Ha lekapaszodom,
talán idővel
megfeledekzel rólam.
Te sem öregedsz,
csak a divat változik.
Egy jeles napon tán
kiemelkedem
a habvonzásból,
látlak majd, modern
hajadon kalap,
csendes hajbókolással
készülök.
Csodálkozhatunk együtt
egymáson megint.

Ingajárom

Űrcsürhe les, tele az ég, műköröm
kéz, láb integet.
Műkörön működöm,
művészi menet,
hej, a hajóm büszkén orrol
az orbiton, tölti ki a pompa
égteret!

Csüggedni nincs érkezésem,
szorít a tájming, lengni, nem tengni kell
két bolygó közötti térben,
ingajárok le, meg fel.

Úgy döntöttünk, én és a Vállalat,
hogy téridőkapun hozzuk vissza
a rég halott filmsztárokat.

Meg az újakat is, néhányukat,
akik alkoholisták vagy bénák
vagy öregedők, mint Bruce Willis,
és a rajongók már nem szívesen látják
olyannak.

Jövünk le a sztárral
a csillagok közül,
az űrcsürhe les, tele a földi
fogadórész-egység.

Jean Gabin-en például
nem fognak a szupergyors részecskék,
a szeme fiatal, a jobb lába átalakul.
Szólok franciául, Gabin! Csökken
a kabinnyomás, vedd a maszkot a szádra:
mettre le masque sur la bouche!
De nem hallgat rám, néz megütközve,
hiába, ilyen a sztárhabitus.

Bruce Willis is néz,
neki három lába nő,
viszont olyan fiatal és szép lett,
mint egy svéd asztaliteniszező.

A nőcsürhe egyként kiáltja
meglátva Willist, hogy vissza,
vissza, nem kérjük a skandináv modellt,
nekünk csakis a régi Bruce kell!
A Die Hard trilógia előtti,
és barna hajjal,
és aggódva hazamennek,
nézik a Drága-akciófilmeket,
és ringatják magukat az álomvilágba.

Nem jön össze ez a sztár-téridőugrás,
vetünk mérleget félévkor,
fogyóban a pénz és nem stimmel
valami a fiatalítógéppel.

Az ingajaratot tartjuk fenn
azért, kérdezem,
szeretek két bolygó közötti térben
ellenni, a csajom is nagyon élvezi,
meg minden...

